

Nr. 5 * Juni 1955 * 38. årgang

Pige-spejderne

Gennem Verdenskontoret har jeg fået lov at komme og interviewe Lady BP til de danske pigespejderblade, og jeg opsøger hende i det berømte slot, Hampton Court Palace, hvor Henrik den 8. i sin tid regerede og levede med sine 6 koner, som efter tur blev halshuggede. Nu om dage bliver slottets over 1000 rum brugt henholdsvis til museum og til æresboliger for englændere, der på den ene eller anden måde har gjort sig fortjent dertil. En af dem er verdenspigespejderchefen.

Gennem en lang gang fores jeg af Lady BP's højre hånd ind i dagligstuen, og man er ikke i tvivl om, at her bor en spejder, for rundt omkring ser man hilsener fra alle kanter af verden, midt på skrivebordet står spejderloven broderet meget smukt på stramaj.

Ladyen kommer ind fra sin „have“, der er en slags altankasse, som jeg senere får at se. Vi sætter os til thebordet og taler om Danmark og — om grøn ost, men det er jeg vant til herovre.

Chefen taler om minder og oplevelser, og iblandt viser hun mig udklip og billeder i en stor scrapbog. Typerne i en af aviserne synes mig bekendte: det er jo den gode gamle Berlinger med billeder og referater fra befrielsesparaden på Rosenborg Exsercerplads. Jeg var en lille grønsmutte dengang, og husker bare de blafrende faner og så det mystiske sprog, der lød ud igennem højtaleren. Det var mit første møde med verdenspigespejderchefen.

Kaminpassiar med

LADY POWELL

VERDENSSPEJDERCHEFEN

Oftentimes har jeg tænkt på, hvor dejligt det må være at rejse altid, og det siger jeg nu. „Ja,“ svarer hun med sit glade smil, „man synes, det må være vidunderligt at rejse jorden rundt tre gange og være 9 gange i Amerika eller i 28 forskellige territorier i Afrika; men man tænker vist ikke så meget på, hvor hæslende, det er; ja du ved, så skal man fare afsted og nå et tog og køre hele natten, men alligevel være kvik til en pressekonference om morgenen, lidt efter skal man indvie et spejderhus, så skal man skynde sig til et vigtigt møde, og lidt efter skal man holde en tale. Man spiser frokost hos den ene fører, drikker sin the hos en anden, for endelig at spise middag et tredje sted — og så afsted til flyvepladsen og på vingerne på vej til en anden by, måske et andet land — hvor alt dette gentager sig. Jeg er lige så meget tjener hos som leder af verdenspigespejderbevægelsen!“ Dette siges med en glad latter, og hvis jeg kunne få det sagt rigtigt, ville jeg sige, at chefen var en god tjener.

„En af dagene rejste jeg til Mexico for at indvie en ny spejderhytte der, ja, du har måske læst om den? „Cabanana“, noget i retning af „Our Chalet“.“

„Hvornår ser vi Lady BP igen i Danmark?“ vover jeg at spørge.

Ladyen ser forbavset ud: „Jamen jeg er jo ikke blevet inviteret!“

„England rejser jeg naturligvis også i. For kort tid siden gav jeg min violin til en førsteklases spejder, som studerer musik. Hun må beholde den et år — og så skal den gå videre til en anden 1. kl. spejder. Ja, hvem skulle have anet, at min violin skulle kunne blive sådan til nytte!“

„Tak for the,“ siger jeg og går ud i køkkenet, hvor den dejligste blomsterduft slår os i møde fra forårsblomsterne i den lille taghave, som spejderchefen er så levende interesseret i i sine hvilestunder herhjemme.

„Selv den største opvask må blive en leg med en sådan udsigt,“ forklarer Lady BP, „denne er nu ingenting,“ forklarer hun, „men nu har du da i hvert fald vasket op med en spejderchef! Nu skal du til sidst se mit soveværelse.“ Det var også en god oplevelse, størst måske at se de mange billeder på væggene.

„Alle de billeder har min mand malet,“ fortæller min værtinde, „ja, han kunne så mange ting!“

Lige inden jeg tager afsked får jeg at vide, at Lady BP skriver på en bog om spejderbevægelsens start rundt om i verden. „Hav det godt, rigtig, rigtig godt, hils dem alle i Danmark, alle de kære blå og grønne spejdere — and stick to your guiding!“

Tove

EACH CAMPFIRE — (U.S.A.?)

EACH CAMP-FIRE LIGHTS A - NEW - - - - THE FLAME OF FRIEND-SHIP

TRUE - - - - THE JOY WE'VE HAD IN KNOW-ING YOU -- WILL LAST OUR WHOLE LIFE

THROUGH - - -

**LEJR
BÅLET**

**VARME
BÅLET**

Dag er endt. — Rundt om bålet samles lejrens spejdere for at lytte, for at synge og for at hvile sig efter en dag fuld af oplevelse. — Dette blad er et lejrbladsblad for at minde dig om, hvor vigtigt det er, at også timerne omkring aftenbålet er velforberedte. Vælg din bålplads, så udsigten over sommerlandskabet er god. Tænk på vinden, at I ikke skal sidde og hoste med røg i næse og svelg. Der skal være rigeligt med brænde, og bålet skal passes af erfarne folk, der ved, hvordan et bål skal passes, så det ikke er lille og osende, men heller ikke så stort, at knurhårene svides på de nærmest siddende.

Har I en lejrblålsunderholdning, så lad det lette og sjove komme først, det mere alvorlige bagefter, tænk i tide på, at sange og underholdning skal passe lidt sammen, og syng ikke altid de samme sange; bogen er fuld af gode danske sange, der ligger godt på tungen og falder fint ind i aftenens stemning.

I skal ikke være bange for at være lidt alvorlige, men prøv at undgå sentimentalitet. Er det dig, der skal læse en historie ved bålet for de andre, så læs den igennem mange gange inden, for bållyset er ikke godt at læse ved, og det giver ikke stemning at høre en god historie hakket til uforståelighed.

Prøv også at være tavse lidt og at lytte til aftenens lyde; og når I har sunget jeres aftensang og Tapto, gå så stille hjem til teltene, nu er det stilletid og hviletid.

Dagen randt,
solen svandt
bort fra himmel, fra hav og fra land.
Hvil kun trygt,
fred i sind.
Gud er nær.

Scenesofie

Mon det ikke horer med til vore største lejrklæder dette: at pusle om et bål?

Hvem kan sige sig fri for for at blive besnæret eller betaget af flammerne i et kønt lejrbaal — og hvem vil påstå, at det ikke har nogen interesse at kæle for gløderne i et fint kogebaal?

Lad os snakke lidt om ild og baal.

Vælg en åben plads og ryd en cirkel eller et kvadrat på ca. 3-4 m; græstørvene skæres af i ca. 10-15 cm's tykkelse i regelmæssige stykker, som lægges mindst 5 m væk, helst i skygge og med roden nedad; man kan også anvende konvolutsystemet, hvor kvadratet udskæres diagonalt og de 4 spidser skæres løse fra underlaget og foldes tilbage som vist på tegningen.

Hvis der er løse blade, mos, grannåle el. andet lign. i stedet for græstørve, må det også fjernes fra baalpladsen, så vi altid har jord eller sand evt. sten som underlag for vort baal, og vi lægger en række sten eller friske stammer i kanten.

Og så samler vi brænde — 3 slags skal vi have:

1) optændingsmateriale der fanger let og dog kan holde flammen, indtil den kan fænge i tykkere pinde. Oftest bruger vi grankviste — de tyndeste tynde — og så tørre som vejret tillader; (der findes altid udgæede tørre kviste forneden på gamle nåletræer), desuden er birkebark fortrinligt, men det er ikke tilgængeligt i større mængde i Danmark; slåengrene og tørt lyng kan også bruges. Af tørt ved kan man skaffe sig de dejligste snitspånner eller lave en ildtænder ved at lade spånnerne sidde fast på pinden.

Bevares, man kan også bruge pa-

pir og halm, og det er slet ingen skam at gøre det, men man skal sandelig kende naturens materialer og kunne klare sig med dem — i alt slags vejr.

(Man kan tænde ild i styrtregn på 3die dag, men da er det klogt at have andre finesser ved hånden — men det ligger vist uden for emnet her.)

2) nr. 2 slags brænde skal være pinde, der varierer i størrelse fra blyants- til tommelfingertykkelse og 3) tredje slags grene fra kosteskafts-tykkelse til store, gode brændeknuder.

Det er klogt at flække sine pinde, ilden fanger langt lettere.

Men hvad slags træ skal man nu vælge? Ja, det kommer an på, om man ønsker en hurtig varm ild, der ret hurtigt slukkes — da vælger man de bløde træsorter som f. eks. gran, fyr, birk — men har man brug for en mere varig ild med mange gløder, da er det noget hårdt træ, f. eks. ask, eg og bøg, som vi leder efter. Undgå grene, der ikke kan knækkes helt over og træ, der smuldrer.

Det brænde, som vi har samlet, og der skal være 3 gange så meget, som du tror, at vi skal bruge — det anbringer vi i pæne stabler tilpas langt fra baalpladsen og sådan, at vinden ikke kan føre gnister derhen. En selvfølge er det vel også at vælge sin baalplads sådan, at evt. gnister heller ikke kan nå teltene, en tør skovbund eller bondemandens stråtag.

Så henter vi en spand vand — og så tænder vi op. Lav en pyramide af tynde pinde ikke tykkere end en tændstik eller stik en ildtænder i jorden og byg en pyramide op om

den eller læg en håndfuld spånner, bark eller lign. hen over en større pind, der er løftet fra jorden af en anden. Stryg tændstikken og lad flammen få fat i den, stik den så ind under pyramiden i vindsiden, og byg videre, når ilden fanger og husk så bare, at ild brænder opad og at ild må have luft.

Byg nu videre på denne „startild“ til det baal, som du har brug for, men aldrig større ild end nødvendigt.

Pyramideild, stjerneild, pagodebaal til lejrbaal, til at varme, til at tørre, til at hygge sig ved, og ild i hul og kogerende, trestensild og jægerild, reflektorild og jamboreeild til at koge og stege ved. Vælg ildstedet efter de materialer du har til rådighed og — efter vejret.

I regn og blæst: „gem“ ilden nede i kogerenden eller i hul på indianervis — i højt, tørt sommervejr: trestensild, jægerild, reflektor. Trænger ilden til vind, så pust eller brug et låg, aldrig din hat. Brug flammerne til at koge ved og steg over gløder.

Lav lejrbaalet stort nok fra begyndelsen, så lejrbaalslederen eller de optrædende ikke forstyrres af fyrbøderen.

Sluk ilden, før du forlader pladsen — sprøjt vand på, spred gløderne og mere vand på og når du tror, at det er nok, så hent en spandfuld til; når du kan lægge din hånd på asken, kan du stole på, at baalet er slukket. Sand kan også bruges.

Hvis baalpladsen skal ryddes helt, må kanten fjernes og græstørvene lægges på plads og vandes, og stedet efterlades om muligt i bedre stand, end du fandt det!

Løyer

1. En spejder er til at stole på

Sommerlejren bliver god at mindes, når vi alle, store og små, spejdere og førere, har tillid til hinanden og regner med, at alt, hvad der siges på lejrpladsen og mellem teltets vægge, det står til troende.

2. En spejder er trofast

I lejren kendes spejderens trofasthed på, at hun er åben og venlig overfor alle og ikke een dag er veninde med en og den næste dag med en anden. I lejren skønnes det, om man holder af sin patrulje og gør, hvad man kan for at det skal ses, at det er en god patrulje med sammenhold.

3. En spejder er hjælpsom

Når du åbner øjnene om morgenen i teltet, så se dig om straks, om der skulle være nogen i patruljen, der havde brug for din hjælp. Og stik så hovedet ud og indsnus sommermorgenens friskhed og se, om der skulle være andre, der havde brug for en vågen spejders hjælp. Så skal det nok blive en god dag! !

4. En spejder er en god kammerat

Hun går ikke med sladder om førere og kammerater, hun ler ikke skadefro, når en kammerat er uheldig — men hun gør sig umage for at tænke lidt mindre på sig selv og så meget desto mere på andre.

5. En spejder er høflig og hensynsfuld

Sommerlejren stiller en mængde krav til høflighed og hjertelighed. Huskede du forresten det allerede på rejsen i det overfyldte tog? Det er rarere at være fører for en trop, når man behandles med lidt høflig hensyntagen end med en jargon, som var man et tilfældigt gammelt stykke inventar! Høflighed og venlighed får lejrens store maskineri til at glide uden knirken og piben.

6. En spejder er god imod dyr

Ingen tid på året lever man med og i naturen som i en lejr. Vær god mod den, bræk ikke blomster af, fordi de er kønne, slæk ikke rundt med biller i tomme tændstikæsker, fordi de har en sjov farve. Tænk på, at en hund kan være tørstig i sommervarmen!

7. En spejder er lydig

Hun gør, som hun får besked på, uden at sige, at hun lige skal noget andet eller hellere vil noget tredje; førere kommanderer ikke, men de siger i kraft af deres alders erfaring og bedreviden, hvad der skal gøres *nu* og af *hvem*. Og så kan man trygt stole på, at det er bedst for lejrhelheden, at det, der skal gøres, bliver gjort.

8. En spejder tager vanskeligheder med godt humør

Hun bliver ikke sur, fordi det regner. Hun har i sin hjerne kiste og på sin tunge et lager af sange, som hun tager frem og synger, når det kniber, når arbejdet er besværligt, og der er langt til vejs ende.

9. En spejder er sparsommelig og ordentlig

Se lige ind i teltet — hvordan ser der ud? Hjælp vi hinanden med at få skik og orden på det? En flydende lejrplads er som en skov, hvor folk har smidt æggeskaller, madpapir og ølkapsler. I de gamle, gode dage soldede spejdere aldrig på tur eller i lejr — er vi slappere, end de var?

10. En spejder er ren i tanke, ord og handling

Lad os prøve på i denne sommerlejr, ja altså nu i 1955, at leve lidt bedre op til spejderlov og -lofte. Lad os være vågne, modige og rene.

VÆR BEREDT!

TUSINDBEN I KNIBE...

Medvirkende

Hare	Egern	Firben
Ugle	Pindsvin	Fugl
Tusindben	Bille	

I.

(Tusindbenet befinder sig i baggrunden af scenen, Haren kommer forpustet ind).

HARE:

I må forstå, at jeg er den, der hurtigst bud kan bringe, så min mission i skoven den er ingen-lunde ringe.

Jeg huske skal en masse ting, og for at være sikker noterer jeg på denne lap med krydser, streg og prikker!

(Tusindbenet nærmer sig forsigtigt Haren).

TUSINDBEN:

Vel er jeg bare et tusindben, der ikke meget ser, og vel har jeg ej stor forstand og ved ej, hvad der sker —

— alligevel så ved jeg da, hvad der sig hører til, og derfor allerhøfligst „goddag“ jeg sig vill!

(Haren vender sig ikke, men er beskæftiget med sin liste).

HARE:

Der er vist een, der si'r goddag — en streg, et kryds og prikke, — det næste punkt det bliver til ugle ind at kigge.

(Vender sig først nu mod Tusindbenet). Men Tusindben, min gamle ven, først nu jeg ser dig rigtigt, det skyldes, at jeg har så travlt, og at mit job er vigtigt.

Du tilgi'r nok, jeg stikker af, jeg har en grusom masse, som jeg de næste timer skal efterse og passe!

TUSINDBEN:

Nej, Hare, vent nu lidt og hør, hvordan jeg er i knibe,

jeg mistet har et ben, kan rigtigt du begribe,

at når man altid smukke ben har haft med blanke skinnende led,

så går ens verden helt i skred og man fortvivler ganske ved

at opdage, mens man sidder i fred og tæller sine ben,

at man er intet Tusindben — men tusind minus een?

Jeg be'r dig gå til Ugle og spørge, om råd den ved,

imens går jeg og leder i bondens jord-bærbed.

HARE:

Jeg har noteret sagen ned, nu ile vil jeg hen

til Uglen og fortælle historien til den. Du selv sku' meget hellere gå samme vej

som jeg, så mødes vi hos Uglen — farvel, farvel med dig.

II.

(Ugle sidder i midten af scenen og underviser Egern, Pindsvin, Firben og Bille).

UGLE (rømmer sig):

I dag jeg underviser i et fag, vi alle kender,

det hedder noget meget svært og gælder skovens venner.

Det handler om, hvordan vi hver især os skal indrette,

hvordan vi livets sorger kan for hinanden lette!

Kan lille Bille sige mig, hvordan den hjælpe ville

et Pindsvin, der er trillet om, og derfor stedt så ilde?

PINDSVIN (ophidset):

Et Pindsvin triller ikke om, det stedes ikke ilde —

og det behøver ikke hjælp af selv den mindste Bille!

UGLE:

Du snakker, som du har forstand — du tier, mens jeg taler!

BILLE:

— Jeg tænker på, om det ku' gå, hvis man i benet haler,

nej hov, det kender jeg jo fra mig selv, hvordan et ben kan brække,

når nogen uforsigtigt i mine ben vil trække!

Så ved jeg faktisk ikke råd, med hvad jeg skulle gøre,

det er lidt flovt, så Ugle, du må vist Egern høre!

EGERN:

Jeg tror, jeg ville Pindsvinet på maven længe kilde,

så ville den af grin måske en omgang trille.

PINDSVIN (ophidset):

Nu har jeg aldrig hørt så galt!

UGLE:

Hold op med al den snakken!

FIRBEN:

Måske man kunne skubbe den ved fælles hjælp til bakken

og gi' et lille puf — og Pindsvin ville trille

og lande på sin tykke vom! !

PINDSVIN:

Det var en bitter pille!

UGLE:

Jeg giver Firben ekstra kryds, for det forstod at svare,

at fælles hjælp og enighed kan mange sager klare.

Nok et eksempel vil jeg gi', ti stille — jeg funderer.

PINDSVIN (bedende):

Ah, Ugle, ikke et eksempel, hvori jeg figurerer!

(Haren kommer hurtigt ind på scenen).

UGLE:

Vi venter, indtil Haren har bragt sit bud til mig,

så I kan holde frikvarter — gå alle ud og leg!!

HARE (stakåndet):

Jeg venter med en masse nyt, og det vil du begribe,

når alt du ved om Tusindben, der kommet er i knibe.

Om lidt den komme vil herhen, fordi den råd vil høre,

den mistet har et lille ben. Hvad syns du, den skal gøre?

UGLE:

Med ægte pædagogisk sans eleverne jeg kalder,

(hæver stemmen): Kom allesammen her igen — uden for stort rabalder!

Vort Tusindben har mistet et ben af sine mange,

hvis ikke vi det finder, så bli'r dens kår så strange.

Hvis I et råd kan finde, som Tusindben kan bruge,

så skal I få en time fri — engang i næste uge!

FIRBEN (ivrigt):

Kan I huske; at jeg for fik kryds, for jeg ku' svare

på, hvordan vi den sag med Pindsvin skulle klare.

PINDSVIN:

Ja tak, den sag vil jeg nu gerne bede jer at glemme,

I mod et ærbart Pindsvin var en smule slemme.

EGERN:

Ah, Pindsvin, vær nu ikke sur, du kan da nok forstå,

at det er det med „fælles hjælp“, Firbenet tænker på!

PINDSVIN:

Så har jeg her en god idé, hvis I vil på mig høre,

det først og fremmest kræver een, der modigt kan jer føre!

Jeg mener, det må blive mig, for jeg er vant til fare,

det hermed er vedtaget — og nu skal jeg forklare.

Vi lede må i samlet trop i sprækker og i revner,

ved hvert et træ, ved hver en busk, vi ingen steder levner.

Du, Hare, kan gå forrest, thi bedst du vejen kender,

vi andre følger efter, og alt vi endevender!

FIRBEN:

Jeg søger under hver en stub, hvorunder jeg mig klemmer.

EGERN:

Og jeg vil se ved grangerne, om benet der sig gemmer!

BILLE:

Og Pindsvin, hvis du ser en revne, der er meget lille,

så kan du bare råbe „Kom, søg herinde, Bille“.

PINDSVIN:

Alt vel, så foreslår jeg jer, vi starter vores søgen,

jeg tror, at vi begynder med at gå rundt om bøgen!

(Dyrene fjerner sig med Haren i spidsen, kun Uglen sætter sig godt til rette og bliver tilbage).

UGLE (søvnigt):

Jeg bliver og afventer, hvad nyt der sker i sagen,

jeg er en smule søvnig af nattetimers jagen!

III.

(Dyrene vender tilbage til Uglen, trækkende Fuglen med sig. På Fuglen er anbragt en stor, sort nål foran).

PINDSVIN (stolt):

Halløj, her er vi atter, og benet har vi fundet!

UGLE:

Ih dog, hvor tiden iler, jeg må vist have blundet!

Men hvad vil I med Fuglen, fortæl mig, lad mig høre,

hvad har den dog med Tusindbenets tabte ben at gøre?

HARE:

Se bare, Fuglen pryder sig med dette sorte smykke!

FUGL (surt):

De siger, at det er et ben, det er lidt stift et stykke!

Nu har jeg gået rundt og været så stolt af dette her!

BILLE:

Det er vist, hvad man kalder at gå med lånte fjer!

FIRBEN:

Tænk Ugle, den vil ikke gi' os sin nål tilbage.

PINDSVIN:

Hvis ikke den vil give den — så skal jeg nok den tage!

EGERN:

Jeg finder, at det er lidt lovligt frækt af Fuglen,

det si'r de andre også, og nu vi spørger Uglen!

Fortsættes side 67

Lejrbåls-komedie i 3 akter

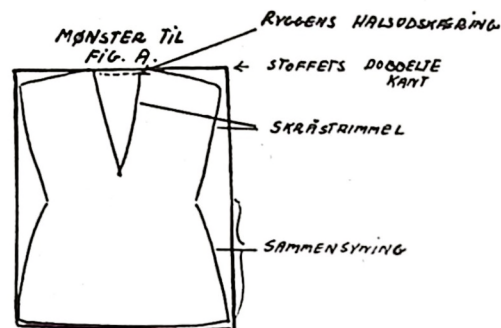
Lejrildens vogtere i fyrmesterdragter

Var det ikke en idé inden lejren i år, at troppens spejdere lavede sig nogle festlige lejrildsdragter. Eller at troppen i hvert fald lavede sig et pr. stk. til de spejdere, som skal være „fyrmestre“.

Teknikken, I ser her, er stofmaling, og materialerne hertil er følgende:

- 2 tuber tøjtryksmaling (gul og rød).
- 1 kraftig, stiv pensel, af den slags man bruger ved plakatomaling.
- 1 flaske vædske, *fortyndning til stofmaling*.
- 1 flaske fortynder eller terpentin. (Til brug når I bagefter skal rense fingre og pensler).
- 1 gl. kop til at udrøre malingen i og nogle gamle klude.

Desuden noget stof, der er tætvet, f. eks. ubleget lærred, bomuldspoplin. Inden I begynder selve malingen er det klogt at vaske og stryge stoffet, samt at klippe det i de stykker som senere hen, når stofmalingen er knastor, kan sys til den ønskede dragt.

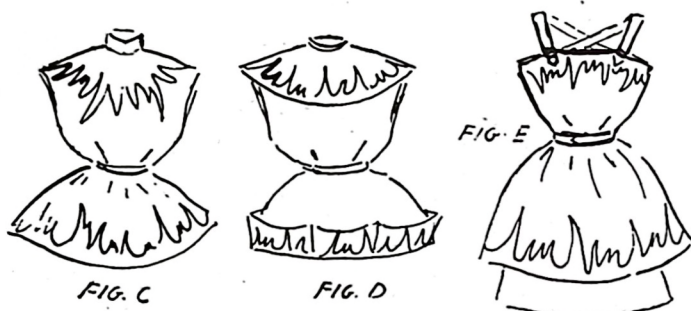

i, så den minder om vandfarve. Hvis man på visse steder lader den gule og røde farve gå over hinanden, opnår man først rigtig flammeeffekt, idet vi så får en orange farve også.

Når malingen er færdig, hænges stykkerne til tørring. Husk, aldrig at vaske dragterne i andet end ren sæbe, og udsæt vasken så længe som overhovedet muligt. (Helst 2 måneder).

Stofmaling er noget af det morsomste at gå i gang med. Det er slet ikke nogen dårlig idé at slå sig sammen et par stykker om køb af materialerne, og så kan I jo tilmed få en rigtig hyggelig husflidsdag ud af det.

Dorthe

På disse tegninger ser I forskellige modeller til disse dragter. Fig. A er nok den, der er bedst egnet til en bål-drage, idet den er meget enkel og lige til at slippe over hovedet. De sidste 3 idéer, fig. C—D—E, er nærmest hjemmefaconer. Ved alle disse faconer er det samme teknik, vi bruger — — nu skal I høre hvordan.

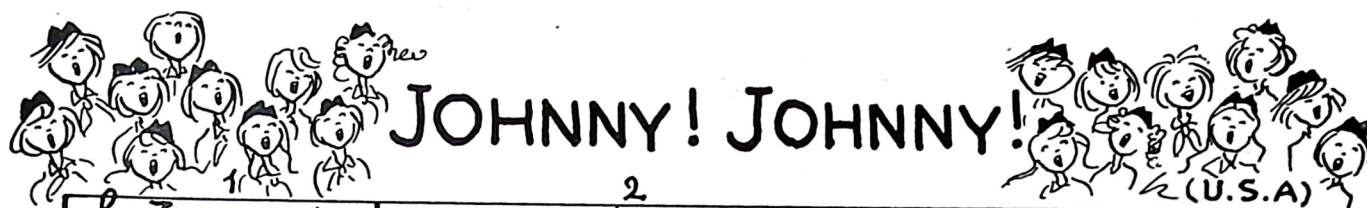
De ønskede stofstykker spændes ved hjælp af knappe-nåle fast på et fastliggende blødt underlag, f. eks. et tæppe på en bordplade. Læg altid godt med papir øverst, da malingen sikkert vil gå gennem stoffet.

Tegn med en blyant omridset af flammerne, som så siden fyldes ud, først det gule og siden det røde. Malingen rører I ud i den gamle kop. Der skal så meget fortynding

Løsninger på opgaver i majbladet:

1. Hvis du gør andre mennesker lykkelige, gør du også dig selv lykkelig.
2. Frankrig har lodrette farver; Danmark har ingen tredie split; Israel har en lille stjerne i flaget; Holland har ingen splitter, og Amerika har 48 stjerner i stedet for een.
3. Det er altid noget at være god; men det er langt bedre at gøre noget godt. — „At“ for meget.
4. Denne bil kommer fra Spanien.
5. Honni soit que mal y pense — og — je maintiendrai (Holland).
6. Snor „D“.

JOHNNY! JOHNNY!

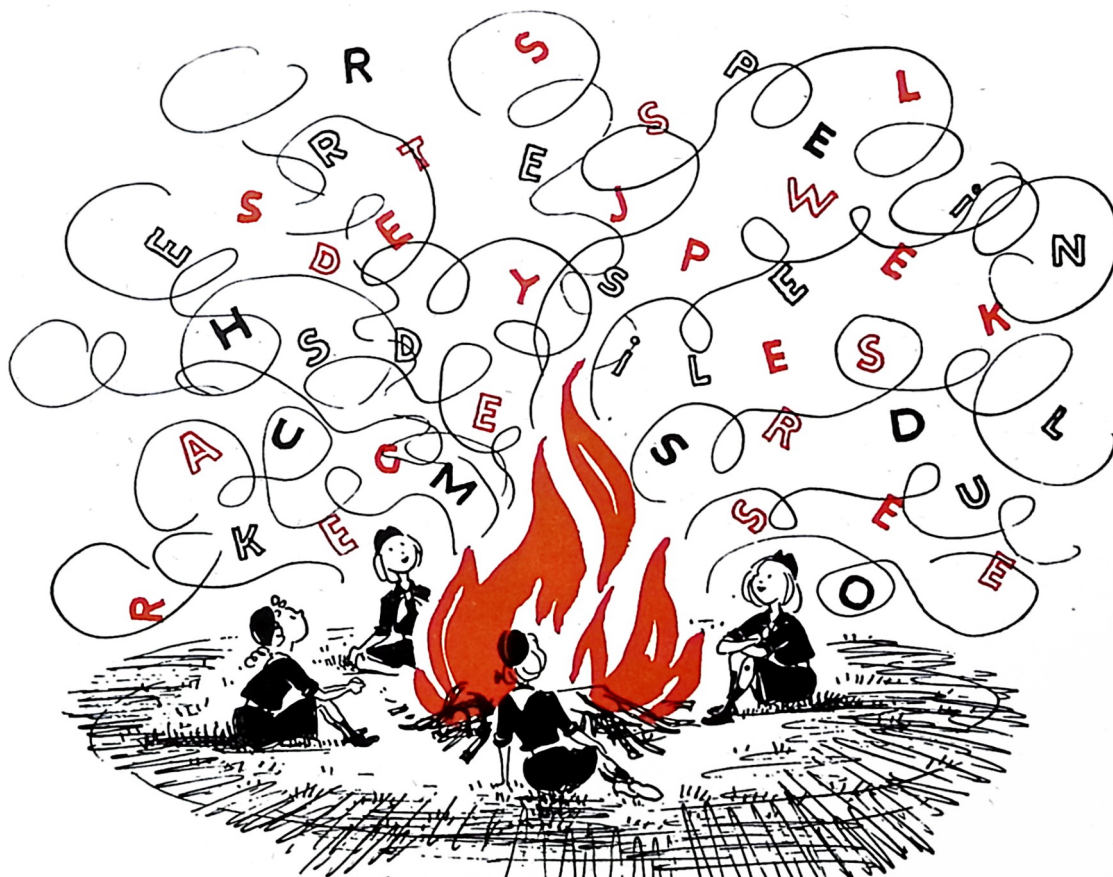
JOHN-NY! JOHN-NY!

WELL!

WELL!

HERE WE COME SINGING AND HERE WE COME CALL-ING AND -
(KANON)

SPEJDERE VED BALET DRØMMER

om, hvad de skal være, når de bliver store. Hvad drømmer de om i patruljen? Find ud af det i fællesskab og send løsningen inden 1. august til redaktøren. Hvem ved, om måske netop jeres patrulje vinder de 20 kroner, I drømmer om?

PÅ SKUMRINGSVANDRING

før lejrålet

Fra lejrpladsen, der mod vest, nord og øst er omgivet af skov, er der mod syd fri udsigt over havet og tilgrænsende kystlinier med næs og vige. Solen, der står lavt på himlen i vest, kaster sine strålebundter ind mellem træerne. Det er næsten havblik, svage bølgekluk høres nede fra stranden, og bundgarnspælene lyser hvidt i skæret fra de sidste solstråler. Nogle enkelte måger flyver lavt over vandet og sætter sig til sidst til hvile på bundgarnspælene, måske for at finde ud af, om der skulle være lidt mad at hente i nærheden af garnene. Med rolige, lidt tunge vingeslag flyver fiskehejren hen over stranden, og før vi går til lejrål, vandrer vi i al stilhed op gennem skoven for at se solen gå ned.

Vi tænder ikke lejrålet så tidligt; det er de lyse nætter og højsommer, og klokken er henad ni, inden solen denne aften forsvinder for vore øjne i nordvest.

Klokketoner fra landsbykirken fortæller, at solen ringes ned, alt imens fred og stilhed sænker sig over det danske land. Fra det nærliggende kær høres frørernes kvækken, og i større og mindre flokke kommer stærene flyvende for at indtage deres nattesæde i rørskov.

Ad en sti inden for skovbrynet lister vi hen til en lav granplantning. Skjult i denne og uset af dyrene kan vi se ud over en dejlig kløvermark, hvor rådyrene ved solnedgangstide har for skik

at grasse. Vi bliver heller ikke skuffede denne aften; fire rådyr gør sig til gode i den friske hvidkløver. Men vi må være musestille, ikke en hvisken må høres; ej heller lyde fra grene, der brækkes; for den mindste lyd får dyrene til at holde inde med græsningen, rejse hovedet og lytte; aner de uråd, er de med deres hurtige spring forsvundet ind i skoven længere henne, inden vi får talt til tre, og så er det tvivlsomt, om de viser sig igen, mens vi har tålmodighed til at vente derpå. Grashopper og cikader lader deres sirende lyde høre fra græsset, og de første flagermus begynder insektjagten i luften.

Da vi vandrer tilbage gennem skoven, standser vi et øjeblik ved en græsbevokset lysning, der adskiller en granplantning fra en løvplantning. Der er noget mærkeligt ved denne lysning i aften, for vi har fået øje på noget, som ikke plejer at være der. Det ligner nærmest en træstub, men vi kan ikke se helt klart i tusmørket. Da vi går et par skridt hen ad lysningen for at undersøge sagen, bliver „træstubben“ pludselig levende og stikker af. Det var bare haren, der var kommet på skovtur.

Denne lille oplevelse er skyld i, at vi nu må skynde os tilbage til lejrpladsen, hvor et par spejdere er ved at tændeålet. Kredsen sluttes, og lejrålet slutter den dejlige sommerdag.

God sommer med solskin og varme ønskes jer alle af

Mulle.

POSTBOX

Har også du en peninde?

Til alle de nye i Postboxen.

Tak for alle jeres breve. Nu må I ikke tro, at jeg intet har gjort ved jeres ønsker, men når man ønsker et land, som man ikke har i „Biennal Report“, og der først skal skrives til England for at få adressen på hovedkvarteret i det ønskede land, og så først kan man skrive, dernæst skal der dér findes en pigesp. i den passende alder, så kan I nok forstå, det tager tid. Eller der f. eks. er så mange ønsker om norske adresser og de er alle 10–12 år, og Norge kun har adresser på pigesp. på 16–18 år, der ønsker danske adresser, så tager det også tid, inden det kommer i deres Spejderblad, og der melder sig nogen i den rigtige alder. Dette har jeg forklaret så udførligt, for at ingen af alle de ny skal tro, at der ikke bliver arbejdet for dem.

Hvordan er det så med de gamle, der har fået pennevenner, passer de det, skriver de indholdsrige breve, så kammeraten virkelig kan danne sig et billede af Danmark, og et sandt billede, ikke et forvrænget eller forkert billede, hvert land i verden har værdier, som det er stolt af uden derfor at prale, og det er det I skal se at gå frem i jeres breve.

Skriv ikke for ofte, men gør noget ud af hvert brev og lad venskabet vare til I bliver gamle og grå.

Af og til hører jeg dejlige solstrålehistorier om, hvad man har fået ud af sin forbindelse med kammerater i andre lande, og jeg glæder mig, mest over at jeg får lov til at være med til at fremme venskab og forståelse landene imellem.

En voksen pigesp. fra Californien, ca. 18 år.

6 irske pigesp., ca. 14–15 år.

En tropsfører i Californien vil gerne have et gækkebrev, hun vil gerne vide mange ting om danske spejdere.

4–6 pigesp. fra Grækenland, 12–16 år.

En amerikansk fører.

Fromse, Gillesager 148, Glostrup.

Fortsat fra side 63

UGLE:

Ja, jeg som skovens kloge fugl, jeg ved, hvad jeg vil gøre, jeg sætte vil mig roligt ned og Fugls forklaring høre.

FUGL:

Jeg fundet har mit smykke og har det båret længe — jeg vidste virk'lig ikke, at andre det ku' trænge! Det smerter mig, at I min pyrd vil atter tage, og jeg ved ikke rigtigt, om jeg det gi'r tilbage.
(Tusindbenet nærmer sig langsomt forsamlingen).

UGLE:

Se, Fugl, der kommer Tusindben, iagttag nu dens vaklen, en nål for dig er intet mod et lille ben for staklen.

PINDSVIN:

Det mangled' bare, Fuglen sku' gå og være vigtig —

FUGL:

Så tag da nålen, Ugle, men vær med den forsigtig.

UGLE:

Se her, mit gode Tusindben, forbi er al din klage, det tabte ben er fundet, her har du det tilbage!

TUSINDBEN:

Ah, tusind, tusind, tusind tak, af fryd jeg kunne springe, hvem har det fundet, så jeg kan en ekstra tak ham bringe.

UGLE:

Jeg tror, at vi kan sige, at alle her, min ven, har hjulpet med at finde dit tabte ben igen! I næste uge lover jeg, en fridag skal I have — så foreslår jeg, at vi en skovtur skulle lave.

TUSINDBEN:

Jeg synes meget hellere, vi nu sku' holde fri og samle lidt Skt. Hansorm til festfyrværkeri. Forinden kan vi spise vor mellemmad ved bækken og senere ta' aftenheuen ved ligusterhækken. Jeg er så glad og lykkelig, fordi alt godt er gået, og det på grund af dette ben, jeg nu igen har fået!

ALLE DYRENE SYNGER.

Mel.: I skoven skulle være gilde —

Nu vil vi alle drage
på skovtur rask af sted,
vi kommer ej tilbage,
for sol er gået ned.
Vi vandrer hele rækken
i samlet trop til bækken.

∴ At dagen rigtig fejres må,
kan alle vel forstå. ∴;

Hanne Sebbelov

DEN NORDISKE PATRULJE „PALETEN“

Skal vi se på lejr- udstyret

Rygsække

Spejderrygsæk m. stor udvendig lomme...	19,50
Jamborétornyster	27,50
Jamborétornyster m. mejs	39,50
Mejsrygsæk m. 3 udvendige lommer, 2 størrelser	46,50—42,50
Samme model i luksusudførelse med faconsyede lommer	55,50—52,50

Rygsæk i kræmmerhusmodel.

Den ideelle rygsæk med bred mejs og en sæk, der er smal forneden og vid foroven, så vægten lægges over på skuldrene, og rygsækken bliver lettere at bære. Pris

Tilbehør til rygsække

Læderremme, 50—80 cm	0,85—1,25
Gjorderremme, 80, 100, 125 cm	1,35—1,55—1,95
Skulderfilt, pr. sæt	4,25

Soveposer

Depotet fører kun gode soveposer

Heldun m. mellemvæg, 185—170 cm	129,50—118,50
Dun, gennemstukket, 185—170 cm	101,75—94,50
Halvdun, 185—170 cm	83,50—77,00
Krøllfjer, 185—170 cm	62,50—56,50
Lama krøluld, 185—170 cm	63,85—59,85
Kapok, 185—170 cm...	69,75—64,00

Tæppe-soveposen
med mange fordele: den ideelle sovepose til lejrbrug, let at krybe i, meget varm, let at udlufte, og dejligt tæppe

eller dyne i hjemmet, når den 235 cm lange lynlås lukkes op.
Størrelse: 140 × 200 cm.
Heldun, vægt 1300 g

Hylstre og omslag

til kapok-, halvduns- og helduns-soveposer.

Grøn, imprægneret, stærk pose med hank og lynlås... 17,00—14,75—12,25

Khakifarvet pose med snoring

Cykletasker

Grå ravndug m. 1 rum, pr. sæt	22,75
Samme model m. 2 rum, pr. sæt	24,75
Cykletaske, meget rummelig, 2 lynlåse, stiv bund m. kuffertsøm, pr. stk.	15,50

Glem ikke regntøjet! **Nyhed!**

Imak-regnfrakken, der er fremstillet af speciel stærk, sort gummi med lærredsvrang.

En frakke, der er absolut vandtæt alle steder, idet den er svejset sammen i alle sømme.

Modellen er forsynet med bælte, 2 lommer m. klap; den har „åndehuller“ under ærmerne, og den opretstående krave, der er foret med jernbancfløj, har rem, så den lukker tæt.

Der ydes 2 års garanti på hver frakke!

Tåler både sol og frost.

Længde 80—90 cm	44,00—45,00
— 100—110 cm	55,00—60,00
— 120—130 cm	65,00—78,00
Sydvest, str. 53—58	11,00

Vi har stadig den billigere, sorte

Oliefrakke m. 2 lommer og spændetamp, str. 36—00	33,00—51,00
Sydvest, str. 53—57	9,50—10,50

Khakifarvet lærredsplasticpose
med snoring

Lagenposer, bomuld,
m. og u. pude

Madrasvdr
Hessian

Bomuld, ternet, m. bændler ... 13,75
Bomuld, ternet m. lynlås

Se iøvrigt om priser på lejr-
udstyr i Depotets nye pris-
liste, der gennem troppene
er udsendt til alle spejdere
og blåmejsere.

Husk, ved køb på depotet
skal der forevises rekvisition eller
medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9—17, fredag 9—18, lørdag 9—14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 86000

„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 31. maj